

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

juraogsamfundsoekonomi@skm.dk

DATO: 10. juni 2014
SAGSNR.: 2014 - 1414
ID NR.: 296654

Høring - over forslag fra EU-Kommissionen om sanktioner på toldområdet

Ved e-mail af 09-05-2014 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast/forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Formålet med direktivet er at ensarte sanktioner for toldovertrædelser i de 28 medlemslande. Ensartningen ser imidlertid ud til at indeholde en række ikke-proportionelle sanktioner, herunder bøder baseret på vareværdi i stedet for på størrelsen af told (unddraget told), og indfører objektivt straffeansvar, som er vanskeligt forenelige med sædvanlig europæisk og dansk strafferet. Efter Advokatrådets opfattelse bør direktivforslaget tilrettes grundlæggende, inden det genfremsættes som forslag til vedtagelse.

Generelt

"Økonomisk operatør" bør præcises som begreb. Det ser ud til, at der henvises til en 'Autoriseret Økonomisk Operatør' ("AEO"). I givet fald synes det ikke hensigtsmæssigt at straffe AEO'en hårdere end andre, idet AEO bliver straffet for overtrædelser i form af inddragelse af bevilling. Hertil kommer, at EU har ønsket at få flere under AEO systemet. Dette ønske vil blive modarbejdet med de foreslåede sanktioner samt af artikel 12.

Pligtssubjektet er ikke præciseret tilstrækkeligt. Fx artikel 4 f – "en person, der er ansvarlig for proceduren for EU-forsendelse". Dette kan forstås som den hovedforpligtede eller som den, der fysisk er ansvarlig for at udføre den konkrete transport. I andre tilfælde er pligtssubjektet slet ikke beskrevet, hvilket igen åbner op for fortolkning og usikkerhed. Det er derfor Advokatrådets opfattelse, at pligtssubjektet bør præciseres.

Helt overordnet er forslaget om sanktioner og bøder som noget nyt baseret på værdien af godset og ikke på størrelsen af unddragelsen. Det er således ikke brødens

størrelse, der danner grundlag for strafsanktionen. Dette vil f.eks. medføre, at en overtrædelse af de formelle toldregler i relation til højværdigods vil resultere i ekstreme bøder, selv i tilfælde, hvor den unddragne told er på kr. 0, hvilket i mange tilfælde vil være situationen ved it-varer (0-toldsats). Det er Advokatrådets opfattelse, at en sådan retsstilling vil krænke det EU-retlige proportionalitetsprincip og i øvrigt være uforenelig med sædvanlig dansk straffelovgivning, herunder også for særlovsovertrædelser.

Direktivforslaget indeholder endvidere bestemmelser om bøder og sanktioner for rene dokumentfejl, altså formaliteter. Sanktioner for overtrædelse af ordensforskrifter bør efter Advokatrådets opfattelse ligge på et meget lavt niveau, men med de foreslåede regler, vil dette ikke altid være tilfældet. Se nærmere herom nedenfor.

Bemærkninger til enkelte, udvalgte punkter og bestemmelser:

Punkt 3.2 (i den indledende tekst)

Praksis i Danmark er i dag, at ordensbøder ved overtrædelse af toldlovgivning typisk ligger i størrelsesordenen mellem kr. 800 og kr. 7.000. Bøder uden for området for ordensbøder beregnes ud fra den unddragne told.

Artikel 3:

Artiklen kan udlægges således, at der er objektivt strafansvar i alle situationer, hvor der efterfølgende udarbejdes en rettelsesangivelse. Dette vil i givet fald ramme unødvendigt hårdt og må anses for at være helt usædvanligt. Enhver tariferingsfejl vil blive sanktioneret, ligesom enhver ændring af f.eks. værdi og volumen vil blive påvirket. Der bør i stedet anvendes de begreber, som allerede kendes fra kodeks, for derved at sikre, at den, der pålægges en sanktion, også er den reelt ansvarlig for undladelsen og ikke blot f.eks. speditøren, som systemmæssigt indgiver toldangivelsen på vegne af og ud fra oplysninger modtaget fra kunderne.

3 (d) Straffen for ikke at opbevare dokumenter og oplysninger om opfyldelsen af toldformaliteter bør selvsagt kun relatere sig til dokumenter, som er påkrævet opbevaret og alene i forhold til den person, som er pligtssubjekt, hvilket ikke nødvendigvis er sammenfaldende med den 'Autoriserede Økonomiske Operatør'.

Artikel 7

Det er uklart, om "fejl fra toldmyndighedernes side" vil blive forstået i overensstemmelse med begrebet "myndighedsfejl" i kodeks. I givet fald er anvendelsesområdet meget snævert. Rækkevidden bør præciseres, og det bør sikres, at fejl fra myndighedernes side ikke sidestilles med myndighedsfejl, idet bestemmelsen i så fald udvandes og kun vil kunne påberåbes af toldsubjekterne i meget få tilfælde.

Artikel 8

Bestemmelsen kan ramme speditører, der typiske agerer som bemyndiget for virksomheder, meget hårdt. Speditøren vil typisk ikke få adgang til at kontrollere og føre tilsyn med de oplysninger, som de indgiver på vegne af virksomheder. Store

speditionsfirmaer, der har flere tusinde angivelser, rammes også uforholdsmæssigt af artikel 12.

Artikel 9

Se ovenfor om proportionalitetsprincippet under pkt. 3.2.

Artikel 13

Belært af den praksis, der har udviklet sig i forhold til de nuværende underrettningsregler i kodeks, bør begrebet ”retsfølgelse” præciseres.

Forældelsesfristen er 4 år, hvilket harmonerer dårligt med den danske generelle forældelsesfrist på tre år. Fristen bør i givet fald indføres i den danske forældelseslov.

Artikel 13, stk. 3, er uklar. Efter bestemmelsen kan forældelsesfristen afbrydes af myndigheden ikke alene ved retlige skridt, men af enhver handling fra myndighedens side alene betinget af, at den ’pågældende person’ gøres bekendt hermed.

13, stk. 4, betyder, at sager, der verserer, skal afbrydes, hvis 8 års fristen er udløbet. I Danmark – og sikkert også i andre lande – vil dette kunne være relevant.

13, stk. 6, er ligeledes uklar.

Artikel 14

I Danmark er systematikken, at de administrative sager gennemføres før de strafferetlige. Det forekommer uklart, om dette system kan opretholdes, hvis blot selve straffesagen anlægges efter den administrative sag. Det er muligt, at bestemmelsen skal forstås således, at de administrative sager skal sættes i bero, hvis en strafferetlig sag igangsættes mod den ’samme person’, således at personen ikke inkriminerer sig selv.

Artikel 17

Beslaglæggelse er en vidtgående foranstaltning, især i de situationer hvor ejeren af transportmidlet ikke er bekendt med problemet.

Bestemmelsen bør sammenholdes med eksisterende danske beslaglæggelsesregler. Den foreslåede bestemmelse bør ikke være nødvendig at indføre EU-retligt.

Med venlig hilsen

Torben Jensen